

med til, at det var de fattige i Bangladesh, i Uganda, i Zimbabwe, der lige pludselig skulle have frataget hjælp i størrelsesordenen 600 mio. kr. Og man gentager for år 2000 en barbering af ulandsbudgetterne, som betyder, at der reelt sker en nedskæring af Danmarks ulandsbistand i år 2000 på grund af, at man bruger pengene på en anden måde, nemlig til Kosovo.

Jeg forstår ikke, når der oven i købet var afsat penge i de oprindelige budgetoverslag for år 2000, at man så ikke har sagt: Vi er nødt til at finde de ekstra penge, der er nødvendige af hensyn til situationen på Balkan, men de skal selvfølgelig ikke tages fra de allerfattigste i Afrika.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har vi brugt en stor del af dagen på at diskutere politiets forhold, og man må jo sige, at Det Radikale Venstre har gjort sig til talsmand for nogle synspunkter omkring politiets forhold, som er kommet til udtryk efter partiets sommergruppemøde, nemlig at man skal styrke den internationale indsats også fra politiets side. Så der har man altså været inde i nogle overvejelser om: Hvad skal der så til? Hvad er det, der skal på bordet i forhold til det, der ligger i regeringens finanslovforslag?

Så kunne man jo håbe, at hr. Jørgen Estrup også havde mulighed for at give os en idé om, hvad De Radikale så har som udgangspunkt i forhold til det, man kan kalde den nationale politistyrke. Er den som udtrykt i regeringens finanslovforslag, eller er den markant anderledes? Og hvis den er markant anderledes, forhåbentlig i opadgående retning – det har vi jo lov til at håbe, indtil det modsatte er bevist – i hvor høj grad i opadgående retning er De Radikales ønsker så i forhold til de tal, som regeringen har fremlagt i finanslovforslaget?

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Det Radikale Venstre har jo altid været en varm fortaler for solidariteten med den tredje verden. Derfor vil jeg gerne spørge Det Radikale Venstres finanslovsordfører, hvordan han har det med, at regeringen har flyttet penge, som var tiltænkt en indsats i den tredje verden, til en indsats Kosovoområdet.

Er det sådan, at Det Radikale Venstre har et loft med hensyn til, hvor meget man kan flytte

fra indsatsen i den tredje verden, eller er der en ladeport, sådan at man bare fortsat kan ompostere? Det vil være interessant at blive klar over, hvor Det Radikale Venstre har tænkt at sætte hælene i.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Lad mig starte med spørgsmålet om Kosovo og det, som hr. Frank Aaen kalder »de fattige lande«. Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at Albanien, Bosnien, Kosovo, Jugoslavien er fattige lande, hører til i den laveste kategori, og derfor flytter man altså ikke penge fra de fattige lande til Europa. Det er et spørgsmål om at prioritere mellem fattige lande, og der er jo ingen tvivl om, at Danmark ikke løser alle de fattige landes problemer med det, vi gør. Det er den ene ting. Jeg synes, at man skal få diskussionen rendyrket på det her område.

Det andet er, at det jo først og fremmest drejer sig om nødhjælp. Og det, der er tale om, er, at en konto, som vi altid har haft på ulandsbistanden, der hedder nødhjælp, nu er blevet forøget, fordi katastrofesituationerne har været af en karakter, som gør, at vi ikke kunne opfylde behovene. Men derfor er der jo ikke noget nyt i det.

Det, som er det gode i denne her sammenhæng – og man kan jo selvfølgelig altid diskutere, at det havde været dejligt, hvis vi havde haft ubegrænset mulighed for bevillinger, men det har vi ikke – det, som er det gode, er, at vi jo allerede på dette års finanslov kan konstatere, at f.eks. støtten til Afrika er større, end den var forudset før ændringerne i 1999. Jeg mærkede mig jo også, at bl.a. Kristeligt Folkeparti i 1999 accepterede de ændringer, der måtte ske. Sådan er det jo af og til, når det skal gå inden for et finansår.

Og endelig til hr. Thulesen Dahl om politiet: Jamen det er da vel klart, at man ikke kan få nye indsatser fra politiet, uden at det koster penge. Jeg tror, hr. Thulesen Dahl vil have en vis forståelse for, at jeg ikke her står og specificerer, hvad regeringen måtte gøre, og hvordan pengene skal findes. Jeg hørte finansministeren sige før, at der jo bl.a. var tale om, at hvis man skar reserveverne væk, så havde man i hvert fald ødelagt mulighederne for at finde et forlig.

Men vi erkender, at der er opgaver, der skal løses, både nationalt og internationalt.